

215.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 lutego 1928 r.

**o sprzedaży gruntu państwowego w gminie Wilczy,
w powiecie przemyskim.**

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Zezwala się na sprzedaż z wolnej ręki parcel gruntowych, stanowiących własność Skarbu Państwa, oznaczonych l. k. 255/10, 260/4 i 348/3 o łącznej powierzchni 982 m², położonych w gminie katastralnej Wilcza, w powiecie przemyskim—o wartości szacunkowej 785 złotych.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
*J. Piłsudski*Minister: *K. Bartel*Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*Minister Skarbu: *G. Czechowicz*Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
*Dr. Dobrucki*Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*Minister Komunikacji: *Romocki*Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

216.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 lutego 1928 r.

**o sprzedaży nieruchomości państwowej w mieście
Poznaniu.**

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Zezwala się na sprzedaż kościołowi parafjalnemu Św. Wojciecha w Poznaniu pod budowę kościoła — nieruchomości państwowej położonej w Poznaniu między ulicami: Pomorską, Mazowiecką i Podlaską, zapisanej w księdze wieczystej Poznań - Sołacz tom III karta 72, o obszarze 2702 m² — za kwotę 8.106 złotych.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Robót Publicznych.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
*J. Piłsudski*Minister: *K. Bartel*Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*Minister Skarbu: *G. Czechowicz*Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
*Dr. Dobrucki*Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*Minister Komunikacji: *Romocki*Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

217.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 lutego 1928 r.

o obowiązku dodawania oleju sezamowego do margaryny i do innych sztucznych tłuszczów jadalnych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Do tłuszczów i olejów, używanych przy wyrobie margaryny, smalcu margarynowego, oleomargaryny i sera margarynowego, oraz przy wyrobie wszelkich innych sztucznych tłuszczów jadalnych, przeznaczonych do obiegu w celach spożycia, należy dodawać oleju sezamowego (łogowego), jako środka, ułatwiającego rozpoznawanie tych produktów.

Dodatek ten ma wynosić na 100 części wagi tłuszczów i olejów, użytych do wyrobu sera margarynowego — co najmniej 5 części wagi, zaś do wyrobu margaryny, smalcu margarynowego, oleomargaryny oraz innych sztucznych tłuszczów jadalnych — co najmniej 10 części wagi.

Art. 2. Winni naruszenia art. 1, o ile czyn nie jest zagrożony karą surowszą, będą karani aresztem

do 2-ch tygodni i grzywną do 1.000 zł., lub jedną z tych kar.

Władza orzekająca oznaczy na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu według swego uznania, jednak nie ponad tydzień.

Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Od orzeczenia karnego powiatowej władzy administracji ogólnej można w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów postępowania obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzone postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zaskarżeniu.

W postępowaniu sądowym orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonym). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchiwać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 30-go dnia po ogłoszeniu i obowiązuje na terenie m. st. Warszawy oraz województw: białostockiego, kielckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogrodzkiego, poleskiego, warszawskiego, wileńskiego i wołyńskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

218.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 lutego 1928 r.

w sprawie uzupełnienia ustawy z dnia 30 lipca 1925 r.
o Zakładach Kórnickich.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Art. 3 ustawy z dnia 30 lipca 1925 r. o Zakładach Kórnickich (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 592) otrzymuje brzmienie następujące:

„Władzą naczelną Zakładów Kórnickich jest Kuratorjum, do którego należą:

X. Arcybiskup Krakowski,
Delegat Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

Czterej delegaci, zaproszeni na lat trzy przez Polską Akademię Umiejętności,

Czterej delegaci, zaproszeni na lat trzy przez komitet Kasy im. Mianowskiego,

Prezes i czterej członkowie Wydziału Związku Zamojskich, założonego w Krakowie w 1910 r., lub wybrani przez wydział na ich miejsce, niekoniecznie członkowie Związku.

Należec do Kuratorjum może tylko Polak chrześcijanin”.

Art. 2. Do art. 4 ustawy z dnia 30 lipca 1925 r. o Zakładach Kórnickich dodaje się ust. 2 o brzmieniu następującem:

„Do ważności uchwały wymagane jest podanie przedmiotu przy zwoływaniu zebrania”.

Art. 3. Ust. 2 art. 6 ustawy z dnia 30 lipca 1925 r. o Zakładach Kórnickich otrzymuje brzmienie następujące:

„W sprawach przekraczających zakres prostego zarządu uchwały Zarządu wymagają zatwierdzenia Kuratorjum. Zarząd przyjmuje na rzecz Zakładów Kórnickich dary i zapisy, o ile nie są dokonane pod warunkiem obciążającym”.

Art. 4. Do art. 8 ustawy z dnia 30 lipca 1925 r. o Zakładach Kórnickich dodaje się ust. 2 o brzmieniu następującem:

„Wybór, dokonany przez Kuratorjum, wymaga zatwierdzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego”.

Art. 5. Art. 16 ustawy z dnia 30 lipca 1925 r. o Zakładach Kórnickich otrzymuje brzmienie następujące:

„Zakłady Kórnickie będą wypełniały zobowiązania wypłaty rent i emerytur, przyjęte przez właścicieli przed zatwierdzeniem ustawy niniejszej”.

Art. 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.